

वा० रा०

॥ २४० ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नैगमाः वणिजः ॥ वैहिकः सार्थवाहो वै नैगमो वणिजो वणिगित्यमरः ॥ १६ ॥ आर्यपादौ श्रीरामपादुके ॥ १७ ॥ १८ ॥ उपवासकृशइत्यनेन रामादेरपि किंचित्कालमुपवासोनुमेयः ॥ तत्पूर्वं आगमनश्रवणपूर्वकं ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावन्नदूरयातोस्मि क्षिप्रमागतुमर्हसीति हनूमंतं प्रति रामोक्तेर्भरते स वां कथामुक्त्वा पुनारामसमीपंगत्वा रामं प्रति भरतवृत्तांतं निवेद्य पुनर्नंदिग्रामं प्रति रामाज्ञयागते एतद्भरतवचस्तं प्रति बोध्यं ॥ कापेयी कपि स्वभावप्रयुक्ता चलचित्तता न सैव्य

निर्ययुस्तुरगाक्रांतारथैश्च सुमहारथाः ॥ शक्त्यष्टिपाशहस्तानां सध्वजानां पताकिनां ॥ १३ ॥ तुरगाणां सहस्रैश्च मुख्यैर्मुख्यतरान्वितैः ॥ पदातीनां सहस्रैश्च वीराः परिवृता ययुः ॥ १४ ॥ ततो यानान्युपाखंडाः सर्वादशरथस्त्रियः ॥ कौसल्यां प्रमुखे कृत्वा सुमित्रां चापि निर्ययुः ॥ १५ ॥ द्विजातिमुख्यैर्धर्मात्माश्रेणीमुख्यैः स नैगमैः ॥ माल्यमोदकहस्तैश्च मंत्रिभिर्भरतो वृतः ॥ १६ ॥ शंखभेरीनिनादैश्च वंदिभिश्चाभिनंदितः ॥ आर्यपादौ गृहीत्वा तु शिरसा धर्मकोविदः ॥ १७ ॥ पांडुरंछत्रमादाय शुक्लमाल्योपशोभितं ॥ शुक्ले च वालव्यजने राजोर्हो मभूषिते ॥ १८ ॥ उपवासकृशो दीनश्चौरकृष्णाजिनांबरः ॥ भ्रातुरागमनं श्रुत्वा तत्पूर्वं हर्षमागतः ॥ १९ ॥ प्रत्युद्ययौ तदारामं महात्मा सचिवैः सह ॥ अश्वानां खुरशब्दैश्च रथनेमिस्वनेन च ॥ २० ॥ शंखदुंदुभिनादेन संचंचालेव मेदिनी ॥ गजानां बृंहितैश्चापि शंखदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ २१ ॥ कृत्स्नं तु नगरं तत्तु नंदिग्राममुपागमत् ॥ समीक्ष्य भरतो वाक्यमुवाच पवनात्मजं ॥ २२ ॥ कच्चिन्नखलु कापेयी सैव्य ते चलचित्तता ॥ न हि पश्यामि काकुत्स्थं राममार्यं परंतपम् ॥ २३ ॥ कच्चिन्न चानुद्दृश्यं ते कपयः कामरूपिणः ॥ अथैव मुक्तेव च नेह नूमा निदमब्रवीत् ॥ २४ ॥ अर्थ्यं विज्ञापयन्नेव भरतं सत्यविक्रमं ॥ सदा फलान्कुसुमितां वक्ष्याम्याप्यमधुस्रवान् ॥ २५ ॥

ते नानुष्ठीयते कच्चित् मिथ्या नोच्यते कच्चिदित्यर्थः ॥ कुत एवं शंका तत्राह नहीति ॥ २३ ॥ २४ ॥ एवं मिथ्यावादित्वं शंकायां तन्निवृत्तयेऽर्थमर्थादनपेतं विज्ञापयन्निदमब्रवीत् ॥ सदा फलत्वादिविशिष्टान् वक्ष्याम्याप्यप्रहृष्टानां वनौकसां भूमौ निस्वनः श्रूयतेऽतस्त्वं प्रयाहीति शेषः ॥ २५ ॥

यु० का०

॥ २४० ॥